

"הנה, תלמד לצוד תרנגולות של גרמנים — תצלה ותאכל גם אתה".

"מפני מה אין התרנגולות יראות אותך?", שאל רקיטין בהזכרו בשיחת שכניו לחפירה.

"הכי יפחדו מבני מינם?" — ואומלצ'וק החל מקרקר בחקותו דוגרת, עם אפרוחיה.

"יפה! ממש תרנגולות!" העיר רקיטין בהתפעלות.

"לוחם חייב לדעת כל דבר", דרש אומלצ'וק בניהמה של בר-סמכא. "יצו לצייד כזמיר — חייב אתה לצייד". ירק עצם וקנח את שפתיו. במחפורת נשמע קול ציוץ הזמיר. בסלסולים הגבוהים היה אומלצ'וק עוצם את עיניו, ובקצרים — פוקחם, והעינים שחקו בקצב, כאילו אומנם שמע קול זמיר אמתי.

"אני אינני יכול לעשות כך", אמר רקיטין. "הנה, התחריתי בזריקת רימון-יד, למרחק של שבעים פסיעות".

"שבעים, אומר אתה? ואני מימי לא ספרתי. בשבילי העיקר לפגוע בגרמנים, אומנם מספר הפסיעות... ככל שנחוצ, הריני משליך".

"ענין לי אליך, סמל", אמר רקיטין. הוא שכב שרוע על בטנו, פניו משורבבות לתוך המחפורת.

"פתח פיך ויאירו דברייך", השיב אומלצ'וק בחיור. "הן גם בלילה לא פסקת מעינים... משמע אדם מעשי אתה".

"פוליטרוק קוזלוב, הוא ששלחני אליך".

"משמע, רוח לך עתה, ענין אחד כבר סידרת".

"רוצה אני שתספר לי, כיצד אתה מעיף בקבוקים בטנקים?" "אה, זהו? דבר פשוט ביותר!" אומלצ'וק הרהר דקה ואמר: "זחל ככל האפשר יותר קרוב אל הטנק, הבקבוק עם הדלק ביד, כון — והרי השלכת! הטנק יתלקח, וממך אין עוד זכר — התנדפת".

"אתה ספר על הטכניקה ממש", חקר רקיטין.

"ואני, מה? שמא אל היריד בבלטה?"

"נו, נגיד, עד לאיזה מרחק אתה מתקרב?"

"אדם משונה! וכי בשעה שכזו מונים צעדים? ככל שנראה לך טוב יותר, כמידת האומץ כן הפעולה!"

רק הספיקו לחלק את ארוחת-הצהרים והטבחים השחילו את התרמוסים הדוידליים המרוקנים בחבל, פתחו הפשיסטים באש תותחים ומרגמות, רס"פ הפלוגה השנייה, גולובוב, הורה את הלוחמים השבים אל המטבח:

"עברו בזהירות, בהסתר, בזחילה, פן ירסקו את התרמוסים". ההפגזה נמשכה כשלושים דקה. מאחורי תל החול הופיעו טנקים שהמטירו על העמדות אש תותחים ומקלעים. משהתקרבו פגשם חיל-התותחנים שלנו במטחי-אש חזקים. הטנקים, שהתקדמו ערוכים בטור, החלו מתפזרים ללא סדר, כשהם יורים ללא אבחנה; אחד מהם, שנפגע בפגז שלנו, התהפך על צדו ונדם.

חיל-רגלים גרמני, שהופיע על הגבעה נסוג בבהלה והתחבא ובעקבותיו חזרו גם הטנקים. רק שלשה טנקים בלבד הצליחו לתפוס מחסה בשטח-ההפקר, שבין הגבעה לקורה-חפירות.

אומלצ'וק הגיח בקפיצה מהמחפורת, נפל על בטנו ונדם לרגע קט. תוך כדי שכיבה הסיר את הילקוט, הניח את התת-מקלע על הגב, תחב בזהירות לתוך התיק בקבוק עם נוזל דליק וגם אותו תלה על גבו. בכל אחת מידי נטל בקבוק נוסף והחל זוחל. את כפות הידים עם הבקבוקים החזיק

במאוזן ובעזרת מרפקיו הדף עצמו על פני הקרקע. במצב זה היו הידים מתעיפות במהרה וכדי שתנחנה קמעה היה אומלצ'וק פושטן לרגע קט על פני הקרקע.

מחפירה לחפירה איוושו דברי חברים: "אומלצ'וק עולה על הטנקים". כמו הד הגיע הלחש אל אזניו של רקיטין. שכניו מסרו איש לרעהו, מעל לראשו של רקיטין, על כך שאומלצ'וק יצא לציד.

בין רגע הגיח רקיטין מן החפירה ומבלי שים לב למטר הקליעים, אץ כפוף גו, בעקבותיו של אומלצ'וק.

הפוליטרוק קוזלוב, שהשגיח בחייל הרץ במלוא קומתו, צעק בקול: "מי הרץ?"

השיבו מפקד הפלוגה הראשונה:

"הטירון רץ".

"שכב!", צעק הפוליטרוק לתוך החלל. מיד הבין כי רקיטין הוא.

אך בקושי הגיע קולו של הפוליטרוק אל אזני רקיטין. יותר מששמעו נחשו. הוסיף לרוץ פסיעות מספר, השתטח על הקרקע, והחל זוחל בעקבות אומלצ'וק.

שמע הסמל רחש מאחוריו, שאל מבלי הסב פניו:

"מי מאחורי?"

"אני, רקיטין".

"מה רצונך?" שאל אומלצ'וק בכעס, מבלי להסב את פניו; הוא לא גרע עין מהטנקים הגרמניים.

"רוצה לראות, כיצד אתה משליך בקבוקים. ללמוד את הטכניקה".

"זחל קדימה, לצדי".

"אין דבר, חבר, כך נוח יותר".

"זחל, אומרים לך! שכן גם אחורנית אשליך ולא אחטיא".

"ניחא, ניחא". וכאשר רקיטין זחל כבר במקביל לאומלצ'וק, הוכיחו: "עד כדי כך אינך מאמין, חבר סמל".

"במלחמה, הנותן אמון, נפרד מראשו. אחד הוא אצלי". ולאחר שתיקה קלה שאל בקול קפדני: "ובכן רצונך לראות?"

"כן, רוצה ללמוד ממך".

"הרואה אתה כיצד אני זוחל?"

"רואה".

"התוכל כך?"

"הנה אנסה". רקיטין החל מחקה את אומלצ'וק.

"כך לא תצליח. שים את הרובה על הגב".

מיד מילא רקיטין את הפקודה.

"הנה כך, שא הבקבוקים, רק אל תשבור".

אש המקלעים גברה. ככל שהתקרבו אל הטנקים כן נשמעו יריות התותחים ושריקת הפגזים ביתר עוז. עד לטנקים נותרו כשלושים פסיעות. אומלצ'וק ורכיטין עקפום מאחור.

"האלט!" שמע רקיטין פתאום קול מאחוריו ונפנה בחדדה.

אומלצ'וק צחק בסיפוק למראה הרושם שחולל.

"אל פחד! יודע אני בלשונם את כל המילים הדרושות. הנה, לכשיקראו, האלט, אל תפחד והשב להם בלשונם: 'יאוויל'".

מיד, בעשן, הוסיף אומלצ'וק במשמעות רבה.

נטל מקלע בידו השמאלית, בקבוק בימנית ופקד: "בשקט, אחרי!"

לכשהתקרבו אל הטנק כדי חמש-עשרה פסיעות, פקד אומלצ'וק בתנועת-יד להעצר.